

I T A L I A.

Iulia.

Iuliae Alpes nomen à Julio Cæsare accepisse videntur, ut qui primus iter per eas muniverit. *Iulien* incolis hodie & accolis, quin & *Zelie*, vel *Zulien*, lingua & pronuntiatione *Tusca*, Z pro I substituto. Extenduntur inter frigidam amnis, qui nunc vulgo dicitur *Wipach*, & *Nauporti* amnis fontes, qui nunc dicitur, *Laupach*. Per hasce Alpes copias Romanas in Pannoniam semper fuisse ductas, ex variorum auctorum historis liquet. Solus Ammianus Marcellinus eas antiquis temporibus Venetas appellatas fuisse scripsit, nempe quo tempore omnes ha Italiae regiones ad Noricum ac Pannoniam & Illyricum usque, sub uno Venetiae provinciae titulo comprehensa esse. Cum vero Pannoniæ essent conterminæ, & ex hac ipsa regione in Italiam militaribus copiis transitum præberent, Pannonicæ etiam appellatae sunt.

*Flumina
ex Alpibus
orta.*

Alpibus originem suam debent quatuor nobilissima Europæ flumina: *Padus*, per Italiam in mare Adriaticum defluens, *Rodanus*, per Gallias in Ligusticum: *Rhenus*, inter Germaniam & Galliam finitor, in Oceanum; & postremus *Danubius* (quem ex Alpibus deducit Paulus Merula) longissimo cursu Illyrici provincias emensus, & Euxinum pontum intrans. *Lacus* habent plurimos, quorum præstantissimus est is, qui in editissima montis *Cenisii* planicie ex vivis perennibusque ortus scatebris conspicitur. Habent & fontes suos, hic calidos, alibi frigidos. Etiam crystalla plurima laudatissimaque in Alpibus perpetua glacie rigentibus reperias. Metalorum feraces sunt, quæ tamen hic erui non patiuntur incolæ. Luxuriant hic varii generis arbores, *Abies*, *Pinaltri*, *Piceæ*. Nec tantum pascuas herbas gratissima pecorum pabula suppeditant, sed & plantas rariores, nec passim ob vias, partim à veteribus descriptas, partim adhuc antiquo nomine certaque descriptione carentes. Recensent has Conradus Gesnerus, Iohannes Fabritius, Benedictus Aretius, & Iosias Simlerus, qui & Alpinorum quoque animantium, quadrupedumque, & avium catalogum studiose pertexuit.

*Qui primi
Alpes super-
raverint.*

Nunc qui mortalium primi, & quidem cum exercitibus, rupes has inaccessas transiverint, explicandum, cum, ut Livii verbis utar, in portento prope habuerint majores, Alpes ab Hannibale superatas & postea à Cimbris.

Primum Herculem Alpes transivisse cum armatis copiis, produnt scriptores antiqui, & ab eo nomen sibi vendicasse Alpes Grajas. quod tamen omne ut fabulosum rejicit Livius. Secundum autem statuunt Hannibalem Pœnorum Ducem hac exercitum duxisse, quod gravissimis rationibus refutat Polybius. Iam enim multo ante Hannibalem L. Tarquinio Prisco regnante Gallos & Celtas & Cenomanos cum exercitu Alpes superasse, scripsit idem Livius. Quin & frequentia fuisse Gallicis Italicisque gentibus commercia, etiam ante Gallorum in

Italiam commigrationem, Polybius perhibet lib. 2: Qui (inquit) in Etruscorum principatus inquirunt, eos oportet non ad illam regionem, quam nunc tenent, oculos referre: sed ad campos supradictos, & ad opes quas inde colligebant. Adsidebant illis Galli; ideoque commercia cum iis frequentabant. Dein cupiditas oculis in pulcherrimam hanc planitem adjectis: arrepta occasione levi, numeroso cum exercitu nihil tale cogitantes Etruscos invadunt; ex regione Circumpadana ejiciunt; atque ipsi agros eos occupant. Livius lib. 5, quinque diversa Gallorum agmina aliis subinde atque aliis temporibus in Italiam transgressa scribit. Primum Belloveso duce per Taurinas Alpes: alterum Elitovio duce, eadem via: tertium Libiciorum; & ipsum eodem tractu: quartum Bojorum Lingonumque Pennino iugó: quintum Senonum, incertum quo itinere. Transcenderunt autem primi, ut auctor est dicto libro 5 Livius, Tarquinio Prisco Romæ regnante, id est, circa annum ante natum Iesum 100. Trecenta hominum millia fuisse, quorum pars in Pannoniam penetraverit, auctor est Pompejus Trogus apud Iustinum lib. 24. Alia subinde manus transit annis circiter 300 post, à Gallis illis prioribus Circumpadanis excita, anno urbis conditæ 330. Tertius Gallorum exercitus Alpes transiit 100 anni post, anno urbis Romæ 1056, L. Cornelio Lentulo & Q. Fulvio Flacco Consulibus. Quartus exercitus à Bojis, divisum à Romanis agrum Senonum indignantibus, accersitus est 100 anno post proxime dictos, L. Æmilio & C. Atilio Coss. anno urbis 1055. Fuisse in hoc exercitu peditum 1 millia, equitum & effedriorum 20 millia refert Polybius. Quintum posthinc Transalpinorum agmen Alpes transiit, anno tertio post, M. Claudio Marcello, & Cn. Cornelio Scipione Consulibus.

Post Gallos Alpes numero ex exercitu transisse narrantur Pœni, Hannibale duce, licet quo itinere copias duxerit multum antiqui inter se disputaverint scriptores. Illud certum est, per eam rupem exercitum duxisse, quæ statim supra Augustam Prætoriam terminus est inter duas valles: quarum altera versus Septentriōnem ad Summum Penninum brevior atque angustior, vulgo dicitur *Val Pelina* antiquæ jugi appellationis memoriam servans: altera versus Austrum ad oppidum usque Eporediam, multo longissima, vulgo *Val d'Aosta* & *Val di Bardo* vocatur, celsissimis utrimque jugis cincta, vini nobilis & omnis generis fructuum in apricis collibus maxime ferax. medium secat Duria amnis. In hanc enim superata rupe equos & jumenta in pabula misit Hannibal, dum ipse Numidum opera elephantis traducendis iter latius panderet. Vide Strab. lib. 4, in descriptione Alpium. Post Hannibalem Hasdrubal frater Hannibalis eadem qua hic via in Italiam contendit